

Regulas Nr. 1408/71, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu Nr. 118/97 un grozīta ar Regulu Nr. 307/1999, 22. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 22. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kas ir tādā situācijā kā pamatlietā, tiesības saņemt šajā pirmajā noteikumā paredzētos pabalstus saglabā pēc tam, kad tā savu dzīvesvietu ir pārcēlusi uz citu dalībvalsti, kas nav kompetentā valsts, ar nosacījumu, ka šī persona šajā nolūkā ir saņēmusi atļauju.

(¹) OV C 320, 28.9.2015.

Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 9. februāra spriedums (Finanzgericht Bremen (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Madaus GmbH/Hauptzollamt Bremen

(Lieta C-441/15) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Tarifa klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Pozīcijas 3824 90 97 un 2106 90 92 — Pulverveida izstrādājums, kas sastāv no kalcija karbonāta (95 %) un modificētas cietes (5 %)

(2017/C 104/26)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Bremen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Madaus GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Bremen

Rezolutīvā daļa:

Kombinētā nomenklatūra, kas ir ietverta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, redakcijā, kas izriet no Komisijas 2013. gada 4. oktobra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1001/2013, ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds produkts kā pamatlietā, kas paredzēts kalcija tablešu ražošanai vienkāršu tablešu, putojošo tablešu un košļājamo tablešu formā un kas sastāv no ķīmiski viendabīga pulverveida kalcija karbonāta un tabletes formas labākas izveides nolūkā pievienotas modificētās cietes, un kura cietes saturs ir mazāks kā 5 masas procenti, ir klasificējams šīs nomenklatūras pozīcijā 2106.

(¹) OV C 398, 30.11.2015.

Tiesas (astotā palāta) 2017. gada 26. janvāra spriedums – Spānijas Karaliste/Eiropas Komisija

(Lieta C-506/15 P) (¹)

Apelācija — Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (ELFLA) — No Eiropas Savienības finansējuma izslēgti izdevumi — Regulas (EK) Nr. 1698/2005, (EK) Nr. 1975/2006 un (EK) Nr. 796/2004 — Lauku attīstības atbalsta pasākumi — Apgabali ar nelabvēlīgiem dabas apstākļiem — Pārbaudes uz vietas — Ganāmpulka blīvuma koeficients — Dzīvnieku skaitīšana

(2017/C 104/27)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Spānijas Karaliste (pārstāvis – M. A. Sampol Pucurull)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – I. Galindo Martín un G. von Rintelen)

Persona, kas iestājusies lietā apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji – D. Colas un A. Daly)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 381, 16.11.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 8. februāra spriedums (*Cour d'appel de Paris* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Carrefour Hypermarchés SAS/ITM Alimentaire International SASU*

(Lieta C-562/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Salīdzinošā reklāma — Direktīva 2006/114/EK — 4. pants — Direktīva 2005/29/EK — 7. pants — Objektīva cenu salīdzināšana — Maldinoša noklusēšana — Reklāma, kurā tiek salīdzinātas tādu preču cenas, kas tiek pārdotas atšķirīga izmēra vai veida veikalos — Likumība — Būtiska informācija — Informācijas pakāpe un nesējs

(2017/C 104/28)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Carrefour Hypermarchés SAS*

Atbildētāja: *ITM Alimentaire International SASU*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu 4. panta a) un c) punkts, skatīti kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva"), 7. panta 1.–3. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka pirmās no šīm tiesību normām izpratnē nelikumīga var būt tāda reklāma, kāda ir aplūkota pamatlietā, kurā tiek salīdzinātas cenas precēm, kas tiek pārdotas atšķirīga izmēra vai veida veikalos, tad, ja šie veikali pieder veikalu tīkliem, no kuriem katram ir atšķirīga izmēra un veida veikalu klāsts, un ja reklāmdevējs salīdzina cenas, kas tiek piemērotas tā veikalu tīkla izmēra vai veida ziņā lielākos veikalos, ar cenām, kas tiek piemērotas tā konkurentu veikalu tīklu izmēra vai veida ziņā mazākos veikalos, ja vien patērētāji skaidri un pašā reklāmā netiek informēti par to, ka ir salīdzinātas cenas, kas tiek piemērotas reklāmdevēja veikalu tīkla izmēra vai veida ziņā lielākos veikalos, ar cenām, kas tiek piemērotas tā konkurentu veikalu tīklu izmēra vai veida ziņā mazākos veikalos.